

## TOEN WAS GELUK NOG HEEL GEWOON

Mijn naam is Helma Bommelé. Ik ben hier komen wonen omstreeks 1986. Mijn ouders woonden hier toen al een paar jaar met plezier. Omdat ik eerst bij hen inwoonde en op zoek was naar een eigen huis, zei mijn vader tegen mij dat ik mij zo gauw mogelijk moest inschrijven als woningzoekende. En hij zei ook dat ik snel moest reageren, want in de krant stond: "Kanaalstraat 23 te huur".

Het bleek een bovenwoning, bestaande uit 2 verdiepingen. Ik heb toen meteen gereageerd en wonder boven wonder werd de woning mij toegewezen. Ik was dolgelukkig en dat was mijn eerste ervaring met het Rode Dorp. Ik had een uitzicht over de Gouwe en het was prachtig; al die bootjes die voorbij voeren. Ik had ook meteen het gevoel van "ik wil hier niet meer weg" en wat blijkt? Ik woon hier nog steeds!



*Kanaalstraat maart 1985*

Na het een en ander verbouwd te hebben in huis, woonde ik helemaal naar mijn zin. Dat verbouwen werd je ook best wel gemakkelijk gemaakt, want de woningbouwvereniging, toen nog Het Volksbelang en nu Mozaïek Wonen, was heel makkelijk. Als je wat nodig had, zoals gipsplaten ter verbetering van de woning, dan kon

je een blauwe bon insturen en dan kreeg je de benodigde materialen.

Na ongeveer 4 jaar in de Kanaalstraat te hebben gewoond, kwam er een huis in de Parkstraat vrij. Ja, dat was natuurlijk helemaal het einde: een huisje met een vóórtuin en een grote achtertuin. Ja, wie wil dat nou niet? Ik heb toen meteen gereageerd en Het Volksbelang zo vaak gebeld dat ze er daar moe van werden. Maar de aanhouder wint en het werd mijn huis. Wederom weer veel verbouwd en nu woon ik hier nog steeds met veel plezier samen met mijn vriend Robert.

Toen in 1994 Het Volksbelang met een plan kwam voor nieuwbouw, en er aan de bewoners gevraagd werd te kiezen tussen nieuwbouw nu, of pas over tien jaar, koos de meerderheid voor dit laatste. In die tijd had ik al het gevoel van "o jee, ik zou er niet aan moeten denken om hier weg te moeten", maar nu zijn we inmiddels meer dan 10 jaar verder en de staat van onderhoud van een hoop huizen hier laat steeds meer te wensen over. En dat komt niet in de laatste plaats doordat Het Volksbelang destijds besloten heeft de woningen enkel nog wind- en waterdicht te houden, dus van echt onderhoud is al lang geen sprake meer!

Nu is het dus ruim 10 jaar later en wat nu? Wat gaat er gebeuren? En waar gaan we heen? Kunnen we nog terug als er gesloopt wordt? Al die onzekerheid geeft geen prettig woongevoel. Een paar maanden geleden vroegen leden van de bewonerscommissie mij of ik het team wilde versterken, en daar heb ik "ja" op gezegd. Ik vind het als bewoner een goed gevoel geven om wat voor ons Rode Dorp te kunnen doen. Ervoor zorgen dat als er gesloopt gaat worden, dat dan iedereen die hier ook al jaren woont, de mogelijkheid krijgt om terug te komen in het Rode Dorp. En dan kunnen we hier weer net zo prettig en fijn wonen als voorheen.

Met vriendelijke groet,